

paa Materialer og Stigning i Arbejds løn, men der maa ogsaa her tages Hensyn til, at Øllet er blevet væsentlig mindre værdifuldt, væsentlig tyndere og indeholdende færre af de kostelige Materialer end tidligere; det er derfor ganske glubsk, at en Skatteforhøjelse paa 3 Øre skal medføre en Forhøjelse af Detailprisen paa 10 Øre. Jeg kan ikke tro andet, end at der her er et Forhold, som kunde paakræve nogen Opmærksomhed; i hvert Fald maa vi være forberedte paa, at naar vi gaar til en ny Forhøjelse, som af Ministeren foreslaaet, paa 5 Kr. 70 Øre pr. hl, 2 Øre pr. Halvflaske, vil det ikke betyde en Forhøjelse af Detailprisen paa 2 Øre; men vil komme ganske væsentlig højere op. Imidlertid hører det bajerske Øl til de Skatteobjekter, som der kan være Mening i at tage ret haardt paa under en Periode som denne; jeg skal derfor ikke rejse nogen Indvending derimod, kun ønske, at der maa blive holdt noget Indseende med Prisen. Men naar vi vender os til Skatteklasse II, det bedre Afholdslø, om jeg saa maa sige, de lagrede Sorter, der falder under den tidligere Ølskats Alkoholgrænse, saa er Forholdet mellem Beskatning paa dette alkoholsvage Øl og paa Skatteklasse I væsentlig forrykket ved det Lovforslag, som den højtærede Minister her har forelagt. Efter Loven af Oktober 1917 var Forholdet dette, at der paa Skatteklasse I, det egentlige Bajerskøl, blev lagt en Skat af $6\frac{1}{3}$ Øre pr. Halvflaske, paa Skatteklasse II en Skat af 2 Øre. Det vil sige, at denne sidste Klasse kun var beskattet med under $\frac{1}{3}$ af, hvad det stærke Øl var beskattet med. Men idet nu den højtærede Minister lægger 2 Øre baade paa Bajerskøl og paa Skatteklasse II, forrykkes Forholdet ganske, idet der nu bliver en Skat af $8\frac{1}{3}$ Øre paa Bajerskøl og 4 Øre paa det andet, det vil sige for dette sidste Vedkommende kun lidt under Halvdelen af, hvad der lægges paa Skatteklasse I. Dette finder jeg er en uheldig Forrykkelse. Ligesom det sidste Gang lykkedes Folketinget at nedsætte Skatten paa det alkoholsvage Øl noget fra, hvad den højtærede Minister havde foreslaaet, saaledes mener jeg ogsaa, det kunde være rimeligt her at forsøge at faa en Formindskelse paa dette Omraade, medens jeg derimod ikke finder nogen Indvending at gøre mod Lovforslaget for Bajerskøllets Vedkommende.

Børsskatten, som den populært kaldes, er jo en Skat, der har sin Historie. Den er blevet sat op, er blevet sat ned igen og endelig atter sat op. Det har vist sig,

at Forholdet her ikke er som ved de andre Skatteobjekter, hvor man gerne gør den Erfaring, at en væsentlig Forhøjelse af Skattesatserne medfører et formindsket Forbrug af den vedkommende Vare. Det har ikke været Tilfældet her. I den Periode, hvor Skatten var sunket fra 80 Øre til 40 Øre pr. 200 Kr., indbragte den gennemsnitlig 680 000 Kr. om Maanedes, men efter Forhøjelsen, fra 1. November 1917 til 31. August 1918, indbragte den ikke mindre end 2 360 000 Kr. maanedlig, altsaa ikke det dobbelte, som man skulde tro efter Afgiftssatsens Fordobling, men ca. $3\frac{1}{2}$ Gang saa meget. Jeg tror, det er et Fingerpeg i Retning af, at denne Skat ikke øver nogen meget stor Indflydelse paa Børsomsætningen; det er ganske andre Momenter, der bestemmer denne, og det, at man forhøjer denne Skat, kan ingenlunde forudsættes at frembringe den Virkning, at dette Skatteobjekt skrumper ind. Jeg skal derfor være meget villig til at følge den højtærede Minister i ikke blot at forny denne Afgift, men ogsaa at forhøje den. Den højtærede Minister foreslaar at forhøje den med 25 pCt., til 1 Kr. pr. 200 Kr. Denne Skat hører efter min Opfattelse til dem, hvor man kunde indvinde endnu mere uden at løbe nogen Fare for at træde berettigede Interesser for nær eller at formindske den Omsætning, som der skal uddrages Skat af, en Omsætning, som det for Resten i mange Tilfælde kunde være i det almenes Interesse at søge noget formindsket; men det er jo ikke Skattens Formaal. Jeg tror ogsaa, den højtærede Minister her har beregnet Udbyttet lovlig lavt, man kunde meget vel regne med nogle Millioner mere; dog, det er altid en Skønssag.

Saa kommer jeg til Tobaksafgiften. Forslaget herom fremtræder som en gennemgribende Omarbejdelse af den tidligere Lov samtidig med, at det er en Fornyelse af denne. Denne Omarbejdelse betyder dog ikke nogen Fravigen fra Princippet i den gældende Lov. Dette Princip maa ogsaa siges at have staaet sin Prøve. Det har kunnet praktiseres, og det har i alt Fald ikke medført større Gene for de umiddelbart interesserede næringsdrivende, Fabrikanter, Grossister og Detailhandlere, end at disse næringsdrivendes egne Repræsentanter i den nedsatte Tobakskommission har ment, at man ved visse Ændringer, der ikke berører Princippet i Loven, vilde kunne gøre den i alt Fald taalelig for dem; de har altsaa ment, at der kunde fortsættes paa denne Maade. Det har der